

するのは失敗何もしないのは大失敗。

Mai sabràs de què ets capaç fins que no ho intentis.

ÍNDIX

ÍNDIX.....	2
Introducció.....	4
1. Petits consells d'estudi.....	7
2. Sobre l'escriptura japonesa.....	8
3. Sil·labaris.....	9
3.1. Hiragana.....	9
3.2. Katakana.....	11
15	
15	
La versió original d'ambdós quadres ha estat extreta de www.nipoweb.com	15
3.3. Kanji.....	16
4. Expressions bàsiques.....	17
4.1. Salutacions.....	17
4.2. Com presentar-se.....	17
4.3. Gràcies.....	18
4.4. Comiats.....	18
4.5. Altres expressions útils.....	19
5. Numerals.....	19
6. Dies i mesos.....	21
7. Pronoms personals.....	23
7.1. Primera persona.....	23
7.2. Segona persona.....	24
7.3. Tercera persona.....	25
7.4. Altres pronoms.....	25
8. Gramàtica bàsica: Funcionament del verb "ser".....	26
8.1. Conjugació.....	26
8.2. Afirmatiu present.....	26
8.3. Afirmatiu passat.....	26
8.4. Negatiu present.....	27
8.5. Negatiu passat.....	27
8.6. Interrogatiu.....	27
9. Substantius.....	27
9.1. Substantius japonesos.....	28
9.2. Hi ha confusions?.....	28
9.3. Comptadors.....	28
10. Sufixes per noms personals.....	29
10.1. Sufixes per noms de persona.....	30

10.2. Diferents tipus de sufixes	30
11. Formes verbals.....	31
11.1. Conceptes generals.....	32
11.2. Conjugacions verbals.....	32
12. Partícules.....	33
12.1. Definició.....	33
12.2. Partícules gramaticals.....	34
13. Adverbis.....	35
13.1. Adverbis en japonès.....	35
13.2. Com “fabricar” adverbis?.....	36
13.3. Adverbis sense traducció.....	36
14. Frases fetes.....	37
14.1. Una última curiositat.....	38
15. Vocabulari.....	39
16. Nôken.....	42
16.1. Definició.....	42
16.2. Nivells de Nôken.....	42
16.3. Dates importants i per què serveix.....	43
16.4. Preu i lloc on es realitza.....	43
16.5. Diferents apartats de l'examen i puntuació.....	44
17. Exercicis de consolidació.....	46
17.1. Preguntes.....	46
17.2. Respostes.....	47
Conclusió.....	49
Agraïments.....	50
Bibliografia.....	51

Introducció

Em dispenso a concretar de forma breu tots els aspectes que configuraran el meu treball abans de començar a realitzar-lo, per tal de tenir ja una base ben definida i poder-me posar a treballar quan més aviat millor.

He dividit aquesta breu introducció a Nippònia en quatre apartats: tema, en el qual exposaré breument de què tracta el meu treball; objectius proposats, on exposaré a on vull arribar un cop el treball estigui acabat; metodologia proposada, que recollirà amb el que procediré; i, finalment, el motiu que m'ha impulsat a fer aquest treball.

El tema d'aquest treball és, bàsicament, una breu introducció divulgativa a la llengua japonesa amb la configuració d'una gramàtica amena i entenedora que sigui apta per als catalanoparlants.

Els objectius que em propono aconseguir un cop acabat el treball són els següents:

- Aconseguir que les persones que volen iniciar-se a l'estudi d'aquest idioma ho facin sense por i amb la seguretat d'estar usant un mètode efectiu.
- Demostrar que encara que la distància geogràfica entre Catalunya i Japó és evident, lingüísticament parlant, tenim aspectes en comú que cal potenciar i evidenciar.
- Donar a conèixer el país nipó al món occidental que, pràcticament, l'ignora, demostrant que encara podem aprendre i assolir la seva ancestral tradició i cultura.
- Deixar constància dels coneixements previs que tenia de la llengua nipona així com demostrar tot el que aniré aprenent al llarg de la configuració del treball que, sens dubte, serà de gran utilitat.
- I sobretot, afavorir que l'alumne, un cop hagi acabat d'estudiar aquest manual pugui superar un dels exàmens oficials de japonès que ja concretaré més endavant.

El primer problema amb el qual he ensopegat tot començant el treball ha estat com escriure amb ideogrames japonesos a través d'un teclat occidental. M'han proposat diverses solucions, com descarregar-me el software necessari o bé, fins i tot, comprar un teclat japonès.

Però, després de molta deliberació i de consultar bons amics entesos en el tema, he descobert que l'únic que he de fer és descarregar-me l'aplicació de japonès que ja disposa el Windows i, d'aquesta manera, podré escriure la llengua nipona sense necessitat de modificar la configuració del meu

ordinador.

Un cop aclarit això, vaig començar a pensar en quin podria ser el millor mètode de romanització (procés de transcriure els ideogrames japonesos a l'alfabet occidental) que sens dubte va resultar ser el sistema *Hepburn*¹ que permet la transcripció més literal i entenedora per a persones que tot just s'inicien en l'idioma i, a més, és l'utilitzat en la majoria d'exàmens oficials.

Ara que tinc concretats aquest dos aspectes, la meva forma de procedir (crec que ja de manera definitiva) serà la següent:

- Recol·lecció de diferents gramàtiques japoneses ja disponibles al mercat, la majoria en anglès o castellà.
- Establir com a meta l'aprenentatge del necessari per superar un 4^t grau del *Nihongo Nôryoku shinken* conegut com a *Nôken* (examen oficial de japonès que es realitza a Barcelona un cop l'any).
- A partir d'això, seleccionar el més important i útil de cada gramàtica i adaptar-ho a la forma que jo cregui més convenient i fàcil per assolir els coneixements.
- Finalment, com un segon bloc de treball, preguntaré a gent que hagi tingut la sort de viatjar al país nipó quin vocabulari i expressions els van ser més útils i necessàries per comunicar-se i, fins i tot, què els hagués fet falta conèixer per una estança més còmoda i agradable. I partint d'aquí, faré un apartat d'expressions bàsiques.

Sempre que em pregunten quines són les raons que m'han impulsat a fer aquest treball responc que ja des de ben petita m'he sentit enormement atreta per la cultura oriental i recordo que gaudia comprant còmics japonesos (coneguts com a *manga*), que aleshores eren pràcticament impossibles de trobar, i mirant dibuixos animats japonesos (*anime*) quan tornava de l'escola (igual que la majoria de nens i nenes de la meva generació).

Però la meva afició sempre va anar més lluny. Recordo que un dia, ja deu fer molts anys, estava al quiosc triant quin còmic em compraria i vaig veure, soterrat entre diaris i revistes, un còmic que no estava traduït al català ni al castellà sinó que estava configurat per una sèrie d'ideogrames estranys i incomprensibles que van despertar la meva curiositat i atenció.

Des d'aleshores vaig prometre'm a mi mateixa que algun dia, no massa llunyà, aconseguiria desxifrar aquella llengua aparentment incomprensible i ho faria també per suprimir barreres entre

¹ Un dels sistemes que adapta el japonès a les persones del món occidental.

ambdues cultures i aconseguir, d'aquesta manera, apropar a les generacions més joves tots aquells còmics que em van ajudar a créixer i van fer-me companyia al llarg de la meva infantesa.

D'aquí va sorgir la meva aspiració d'arribar a ser traductora d'anglès (llengua que també m'encanta i admiro) i japonès, la meva passió més gran. Així doncs, puc dir que aquest treball representa una mena de primer pas per assolir el meu somni, una petita aproximació a la llengua que m'ha fet estimar tant una cultura aparentment tan llunyana que espero, si més no, despertar a tots els lectors el mateix entusiasme i curiositat que el japonès ha despertat en mi i d'aquesta manera, puguem aprendre que a banda de les nostres, hi ha altres llengües molt interessants i sofisticades que ens permeten tenir una altra visió de la vida i del món en general.

1. Petits consells d'estudi

Cal tenir clar des de bon principi que el japonès no és, per res, fàcil. Moltes persones es llancen a l'abisme creient que l'assimilaran amb tanta facilitat com s'assimila una llengua romànica o fins i tot germànica com l'anglès, però no és així.

Amb aquesta petita introducció no pretenc, ni molt menys, desanimar l'estudiant de bon principi sinó donar una sèrie de pautes a seguir que poden ajudar a que l'estudi del japonès a través d'aquest treball no resulti una pèrdua de temps, sinó que s'aprofiti i doni unes bases sòlides a qui més endavant, vulgui aprofundir en l'idioma.

Abans que qualsevol gran llibre o diccionari, les eines principals són molta força de voluntat (perquè no és fàcil i ens trobarem amb molts entrebancs i dubtes), ganes d'estudi (ja que els *kanji* poden arribar a resultar tot un malson d'aprendre), paciència (cal tenir clar que no ens en sortirem a la primera) i sobretot, disposar de temps per dedicar-hi (una llengua no s'assimila d'un dia per l'altre, és necessari ser constant i marcar-se un horari).

Un cop estem segurs de que disposem de tot això, ja podem començar a obrir llibres a poc a poc i sense por, cadascú assimila les coses al seu ritme i ser estudiant autodidacte té l'avantatge de que ningú exigeix un temps concret per aprendre un concepte ni tampoc cap mena d'obligació externa a estudiar si no es vol; tot queda en mans de la nostra pròpia responsabilitat.

Aconsello (i ho dic per experiència) anar aprenent amb l'ordre que ve marcat en el treball perquè encara que les primeres lliçons semblin les més difícils, marcaran una base que evitarà que les pròximes resultin pràcticament impossibles de seguir, cal comprendre que si no ens aprenem els dos sil·labaris bàsics de bon principi, no podrem entendre res del que segueix. Així doncs, cal dedicar el temps que faci falta a assimilar el *hiragana* i el *katakana* ja que a la llarga resultaran una altra eina bàsica.

Sense més dilacions ni pròlegs, qui es vegi capaç de començar, ja pot girar pàgina i immernir-se en l'apassionant món de les llengües orientals a través d'aquest llibre que intentarà fer l'estudi el màxim de plaent i agradable que es pugui.

2. Sobre l'escriptura japonesa

L'escriptura és la base per aprendre correctament el japonès ja que saber simplement les paraules romanitzades (escrites en l'alfabet llatí) és el mateix que ser analfabet. Hem de tenir en compte que si volem arribar a poder llegir llibres o còmics en japonès és important assimilar l'escriptura des de bon principi. Per tant, s'ha de fer un esforç per memoritzar el *hiragana* i el *katakana*.

Cal saber que en japonès no existeixen uns alfabetos pròpiament dits sinó que en el seu lloc existeixen uns sil·labaris (*katakana* i *hiragana*), anomenats així perquè cada un dels ideogrames equival al que seria una síl·laba en català. Així, per exemple, l'ideograma か es llegirà "ka". L'única excepció és la lletra "n" que pot escriure's individualment.

Tant el *hiragana* com el *katakana* tenen 46 ideogrames cadascun, els quals, romanitzats, resulten la mateixa sil·laba. És a dir, l'ideograma ち (*hiragana*) i l'ideograma チ (*katakana*) es llegeixen "chi". Fixa't i veuràs que en català passa una cosa semblant amb les majúscules i les minúscules, les lletres "G" i "g" et semblen iguals?

Llavors també tenim els *kanji* que són ideogrames importats del xinès cap als segles III i IV i que designen conceptes en lloc de sons. Es calcula que hi ha uns 50.000 *kanji* però dels quals "només" s'usen uns 3.000 de forma freqüent i habitual; tanmateix, 1.945 *kanji* són considerats d'ús comú² i s'han d'aprendre obligatòriament a les escoles.

També cal tenir en compte que a més de l'estil occidental d'escriptura (horitzontalment i d'esquerra a dreta) el japonès també utilitza l'estil tradicional (verticalment i de dreta a esquerra) i per tant, hem d'acostumar-nos a ambdós ja que la majoria de diaris, revistes i llibres, encara adopten l'estil d'escriptura tradicional. Tenint en compte això, molts llibres japonesos funcionen "al revés" ja que la coberta és el que nosaltres consideraríem la contracoberta i la lectura de les pàgines es realitza d'esquerra a dreta. Els signes de puntuació també són ben diferents: el punt és una espècie de cercle i la coma, va al revés que la nostra: 。 i 、 respectivament.

Un cop vist de forma resumida com funciona el japonès, disposem-nos a aprendre el *hiragana*.

² En parlarem en més profunditat a la lliçó "kanji"

3. Sil·labaris

3.1. Hiragana

És important aprendre'ns de rigorosa memòria el *hiragana* perquè així podrem començar a entendre i llegir el japonès des de bon principi. Per tant, cal que dediquis el temps que sigui necessari a l'assimilació de tots i cadascun dels ideogrames, així com l'ordre dels traços (que he adjuntat a continuació) perquè encara que no ho sembli, és molt important.

El *hiragana* és el sil·labari més usat de tots dos ja que s'utilitza per escriure paraules japoneses pròpiament dites, al contrari del *katakana*, que només s'utilitza per estrangerismes. És a dir, una paraula s'escriurà en *hiragana* quan aquesta no tingui *kanji* o bé la persona que escriu no recorda quin *kanji* ha d'utilitzar. A més, les partícules i desinències verbals també s'escriuen en aquest sil·labari.

El *hiragana* és el primer que aprenen els nens japonesos quan van a l'escola (en conseqüència, la majoria dels còmics infantils estan escrits íntegrament en *hiragana*) i més endavant, els són introduïts el *katakana* i els *kanji*.

La pronunciació del japonès és verdaderament senzilla per un catalanoparlant ja que en general, podem imitar els sons amb certa facilitat. Pels sons que no podem imitar, adjuntaré exemples en anglès. Observa:

- La “r” es pronuncia suau com a *cara* mai com a *carro*.
- La “sh” com *Sharon* (anglès).
- La “j” com a *Jaume* mai com *George* (anglès).
- La “h” es pronuncia lleugerament aspirada com *Harry* (anglès).

I les vocals, són iguals que en castellà: a, e, i, o, u.

Observa (i memoritza) amb atenció els quadres de la pàgina següent on hi ha tots els símbols purs i impurs del *hiragana* i les seves respectives romanitzacions.

Sons PursSons ImpursDiftongs

あ a	い i	う u	え e	お o								
か ka	き ki	く ku	け ke	こ ko	が ga	ぎ gi	ぐ gu	げ ge	ご go	きや kya	きゆ kyu	きよ kyo
さ sa	し shi	す su	せ se	そ so	ざ za	じ ji	ず zu	ぜ ze	ぞ zo	じゃ ja	じゆ ju	じよ jo
た ta	ち chi	つ tsu	て te	と to	だ da	ち ji	づ zu	で de	ど do	ちゃ cha	ちゆ chu	ちよ cho
な na	に ni	ぬ nu	ね ne	の no						にや nya	にゆ nyu	によ nyo
は ha	ひ hi	ふ fu	へ he	ほ ho	ば ba	び bi	ぶ bu	べ be	ぼ bo	ひや hya	ひゆ hyu	ひよ hyo
					ぱ pa	ぴ pi	ぷ pu	ぺ pe	ぽ po	びや bya	びゆ byu	びよ byo
										ぴや pya	ぴゆ pyu	ぴよ pyo
ま ma	み mi	む mu	め me	も mo						みや mya	みゆ myu	みよ myo
や ya		ゆ yu		よ yo								
ら ra	り ri	る ru	れ re	ろ ro						りや rya	りゆ ryu	りよ ryo
わ wa				を (w)o								
ん n												

Còpia, lleugerament modificada, de *Japonés en Viñetas I* (pàg. 12)

Fixa't que l'únic que hauràs d'aprendre són els "Sons Purs" ja que els Impurs es formen afegint cometes (marca de sonorització) o bé un cercle a la part superior (marca d'oclusiva). Llavors, els diftongs es formen agafant la síl·laba acabada en "i" de cada sil·labari i afegint-hi els caràcters: や ya ゆ yu i よ yo en menor dimensió.

3.2. Katakana

El *katakana* té un ús ben limitat i de fet, és el segon que aprenen els nens japonesos quan van a l'escola. Tanmateix, el fet de que sigui un sil·labari “secundari” no ha de fer que pensem que no val la pena estudiar-lo o bé el deixem per l'últim moment.

L'ús més bàsic i evident del *katakana* és la transcripció al japonès de paraules procedents d'altres llengües les quals han estat prèviament adaptades a la pobre fonètica japonesa. Així, “ordinador” es converteix en コンピュータ *konpyuta*, “treball temporal” en アルバイト *arubaito* i “prêt-à-porter” en プレタポルテ *puretaporute*. Aquests exemples provenen de l'anglès (computer), de l'alemany (arbeit) i del francès (prêt-à-porter).

És important saber que més de l'11% de paraules japoneses són d'origen d'estranger (per tant, escrites en *katakana*) i la majoria de les quals provenen de l'anglès, de manera que si tenim un bon anglès, ja hi ha molt terreny guanyat!

Altres usos del *katakana* són la representació d'onomatopeies per tant, és freqüent veure *katakana* a les pàgines de qualsevol còmic. A més, *el katakana* també és el sil·labari que usarem per transcriure els nostres noms, **mai** el *hiragana*. Així doncs, el nom d'una servidora (Anna) seria アンナ, Sandra seria サンドラ *Sandora*³ i, curiosament, Olga quedaria オルガ *Oruga* (recorda que la “l” no existeix en japonès i que s'ha de substituir per una “r” suau).

A la pàgina següent podràs observar el quadre d'ideogrames corresponents al *katakana* (que com pots veure, es compona de 46 caràcters igual que el *hiragana*) els quals també has d'aprendre't molt bé així com l'ordre dels traços.

³ Tenint en compte que en japonès no pot haver-hi vocals soltes, afegirem darrera d'elles la lletra “u” menys en el cas de la “t” i la “d” en les quals afegirem darrera una “o” per tal de poder transcriure.

<u>Sons Purs</u>					<u>Sons Impurs</u>					<u>Diftongs</u>		
ア a	イ i	ウ u	エ e	オ o								
カ ka	キ ki	ク ku	ケ ke	コ ko	ガ ga	ギ gi	グ gu	ゲ ge	ゴ go	キヤ kya	キユ kyu	キヨ kyo
										ギヤ gya	ギユ gyu	ギヨ gyo
サ sa	シ shi	ス su	セ se	ソ so	ザ za	ジ ji	ズ zu	ゼ ze	ゾ zo	シャ sha	シュ shu	ショ sho
										ジャ ja	ジュ ju	ジョ jo
タ ta	チ chi	ツ tsu	テ te	ト to	ダ da	ヂ ji	ヅ zu	デ de	ド do	チャ cha	チュ chu	チョ cho
ナ na	ニ ni	ヌ nu	ネ ne	ノ no						ニヤ nya	ニユ nyu	ニヨ nyo
										ヒヤ hya	ヒユ hyu	ヒヨ hyo
					バ ba	ビ bi	ブ bu	ベ be	ボ bo	ビヤ bya	ビユ byu	ビヨ byo
					パ pa	ピ pi	プ pu	ペ pe	ポ po	ピヤ pya	ピユ pyu	ピヨ pyo
マ ma	ミ mi	ム mu	メ me	モ mo						ミヤ mya	ミユ myu	ミヨ myo
ヤ ya		ユ yu		ヨ yo								
ラ ra	リ ri	ル ru	レ re	ロ ro						リヤ rya	リュ ryu	リヨ ryo
ワ wa				ヲ (w)o	Caràcters	ヴァ va	ヴィ vi	ヴ vu	ヴェ ve	ヴォ vo	ドゥ du	ティ ti
ン n					especials	ファ fa	フィ fi	フェ fe	フォ fo	シェ she	ジェ je	チェ che

Còpia, lleugerament modificada, de *Japonés en Viñetas I* (pàg. 16)

Adona't que el *katakana* a més de tenir els 46 caràcters propis del sil·labari, també en té d'altres que m'he pres la llibertat d'anomenar "caràcters especials" els quals estan pràcticament en desús però són realment útils a l'hora de transcriure els nostres noms al japonès.

Adjunto aquí una petita guia de com s'han d'escriure els traços dels diferents ideogrames perquè encara que no ho sembli, l'ordre és molt important. Pensa que si escrivissis un ideograma en l'ordre que no toca, podries estar dient una cosa molt diferent a la realment vols expressar i això, podria crear malentesos. Així doncs, és bo que estudiïis el *hiragana* (aquesta pàgina) i el *katakana* (pàgina següent) tot escrivint-los amb aquest ordre.

a	一	十	あ	su	一	す	no	の	yu	ゆ	ゆ
i	い	い		se	一	せ	ha	は	yo	よ	よ
u	う	う		so	そ		hi	ひ	ra	ら	ら
e	え	え		ta	一	た	fu	ふ	ri	り	り
o	お	お		chi	一	ち	he	へ	ru	る	る
ka	か	か		tsu	つ		ho	ほ	re	れ	れ
ki	き	き		te	て		ma	ま	ro	ろ	ろ
ku	く			to	と		mi	み	wa	わ	わ
ke	け	け		na	一	な	mu	む	wo	わ	わ
ko	こ			ni	い	に	me	め	n	ん	ん
sa	さ	さ		nu	ぬ		mo	も			
shi	し			ne	ね		ya	や			

a	ア			su	ス			no	ノ			yu	ユ		
i	イ			se	セ			ha	ハ			yo	ヨ		
u	ウ			so	ソ			hi	ヒ			ra	ラ		
e	エ			ta	タ			fu	フ			ri	リ		
o	オ			chi	チ			he	ヘ			ru	ル		
ka	カ			tsu	ツ			ho	ホ			re	レ		
ki	キ			te	テ			ma	マ			ro	ロ		
ku	ク			to	ト			mi	ミ			wa	ワ		
ke	ケ			na	ナ			mu	ム			wo	ヲ		
ko	コ			ni	ニ			me	メ			n	ン		
sa	サ			nu	ヌ			mo	モ						
shi	シ			ne	ネ			ya	ヤ						

La versió original d'ambdós quadres ha estat extreta de www.nipoweb.com.

3.3. Kanji

Lamentablement, ara és el torn dels *kanji*, un dels aspectes més difícils i a la vegada més necessaris del japonès, per tant, caldrà posar-nos les piles. Tanmateix, no cal que t'amoïnis, gràcies a la mnemotècnia, l'estudi dels *kanji* ha deixat de ser un malson.⁴

Com ja sabem, els *kanji* són ideogrames que van importar-se del xinès cap al segle IV de la nostra era, ja que els habitants de Japó no coneixien l'escriptura i per tant, van adoptar la xinesa que va arribar a través de Corea. Al principi, només una minoria llegir xinès però poc a poc, els ideogrames xinesos van començar a ser usats per escriure en japonès.

Tanmateix, hi havia un problema: el japonès ja existia prèviament però sense escriptura i quan van importar-se els caràcters xinesos també se'n va importar la pronunciació fent que ara, un mateix caràcter pugui llegir-se de dues maneres distintes anomenades *on'yomi* (lectura derivada del xinès) i *kun'yomi* (lectura original japonesa).

Aquestes dues lectures originen molts problemes en japonès. Per exemple, la paraula 富士山 que significa "Mont Fuji" es llegeix Fuji-san i no Fuji-yama com la majoria de les persones es pensen! Així doncs, com sabem com s'ha de pronunciar un *kanji*? La resposta es simple: no ho sabem. No obstant, existeixen pistes: normalment, si un caràcter va sol en una frase, es llegirà en *kun'yomi* i si va acompanyat, en *on'yomi*. Però tingues en compte que això només funciona un 90% dels casos!

Efectivament, dominar l'escriptura i la lectura dels *kanji* resulta un gran repte ja que hi ha molts *kanji* semblants i a més, diferents lectures. Tanmateix, al penúltim apartat, adjunto una llista dels 100 *kanji* necessaris per superar el nivell 4 del *Nôken* (examen pel qual està orientat aquest treball) i que són els únics que t'hauràs d'aprendre si no vols aprofundir més en el japonès.

Això és tot el que aprendrem dels *kanji*. Al llarg del treball, proporcionaré totes les lectures dels *kanji* que vagin apareixent perquè l'estudiant, encara no molt familiaritzat, pugui seguir el curs amb normalitat.

⁴ Per facilitar la memorització dels Kanji, aconsello recórrer al llibre *Kanji para recordar I* de James W. Heising, Marc Bernabé i Verònica Calafell, citat a la bibliografia.

4. Expressions bàsiques

Un cop feta una petita introducció als sil·labaris i abans de seguir explicant la gramàtica japonesa, seria bo que aprenguéssim algunes expressions bàsiques per que comenci a notar-se que estem estudiant japonès.

4.1. Salutacions

Heus aquí un llistat de les expressions més freqüents a l'hora de saludar:

おはようございます <i>ohayô⁵ gozaimasu</i>	“Bon dia” (fins a les 11h del matí)
こんにちは <i>konnichi wa</i>	“Bon dia” (des de les 11h fins les 18h)
こんばんは <i>konban wa</i>	“Bona nit” (des de les 18h)
お休みなさい <i>oyasumi nasai</i>	“Bona nit” (al anar a dormir)

Després de la salutació, es comú preguntar:

お元気ですか <i>ogenki desu ka?</i>	“Com estàs?”
-------------------------------	--------------

I si no volem allargar més la conversa, respondrem:

はい、元気です <i>hai, genki desu</i>	“Molt bé”
--------------------------------	-----------

4.2. Com presentar-se

Ara aprendrem a presentar-nos en japonès a través d'aquesta conversa model.

Persona A: はじめまして “Encantat/da”

hajimemashite

私の名前は_____です “El meu nom és _____” (“Em dic _____”)

watashi no namae wa _____ desu

よろしくお願ひします “Encantat/da de conèixer-lo”

yoroshiku onegai shimasu

あなたの名前は何か “Quin és el seu nom?” (“Com es diu?”)

anata no namae nani desu ka?

Persona B: 私の名前は_____です “El meu nom és _____” (“Em dic _____”)

watashi no namae wa _____ desu

⁵ Segurament, veus que algunes romanitzacions porten el signe “^” damunt alguna vocal; això significa que es tracta d’una vocal llarga i per tant, la pronunciarem més estona que les altres. A més, per indicar-ho, en japonès afegeixen la lletra う (u).

こちらこそよろしく “Encantat/da de conèixer-lo (jo també)”
kochira koso yoroshiku

Ara només cal que posis el teu nom en el lloc corresponent i ja sabràs com presentar-te en japonès!
 Memoritza bé aquest diàleg perquè causar una bona impressió des de bon principi és clau.

4.3. Gràcies

La forma més bàsica de dir “gràcies” és:

ありがとう *arigatô*

Però n’hi ha d’altres, com aquesta que és molt formal:

どうもありがとうございます “Moltes gràcies”

dômo arigatô gozaimasu

Aquesta és menys formal que l’anterior:

ありがとうございます “Moltes gràcies”

arigatô gozaimasu

O aquesta, molt més simple i útil en qualsevol ocasió:

どうも *dômo* “Gràcies”

La resposta més comú a aquestes expressions és:

どういたしまして *dô itashimashite* “De res”

O fins i tot més senzill:

いいえ *iie* “De res”

4.4. Comiats

La manera d’acomiarar-se més freqüent en japonès és la següent:

さようなら *sayônara* “Adéu”

No obstant, no és la més utilitzada. De fet, rara vegada la sentirem per Japó. I aquí passa el mateix. És molt més comú sentir expressions com “fins després” o “ja ens veurem” enlloc del típic “adéu” així que presta atenció a les següents expressions.

Aquestes dues, són les acceptades en qualsevol context informal o poc formal:

それでは、また明日会いましょう “Bé, demà ens tornem a trobar”

sore de wa, mata ashita aimashô

じゃ、また明日 <i>ja, mata ashita</i>	“Bé, fins demà”
I aquestes, són les que sentirem pel carrer i utilitzarem en un context més col·loquial:	
じゃね、また! <i>ja ne, mata!</i>	“Bé, fins després!”
またね! <i>mata ne!</i>	“Fins després!”
I fins i tot, tenim aquesta importada de l’anglès amb un ús bastant extens:	
バイバイ! <i>bai bai!</i>	“Bye, bye!”

4.5. Altres expressions útils

En aquest apartat, i per finalitzar les expressions bàsiques, en col·locaré d’altres que és necessari saber i les quals demostren que el nostre progrés en l’idioma ja comença a ser important.

はい <i>hai</i>	“Sí”
いいえ <i>ie</i>	“No”
すみません <i>sumimasen</i>	“Perdoni” “Disculpi”
ごめんあさい <i>gomen nasai</i>	“Perdoni”
やった! <i>yatta!</i>	“Visca!” “Ho he aconseguit!”
おめでとうございます!	“Felicitats!” (Aniversari)
<i>omedetô gozaimasu</i>	

Seria una bona pràctica que intentéssis llegir totes les expressions en japonès sense memoritzar, ja que a part dels *kanji*, a aquestes altures ja hauries de ser capaç de llegir-ho tot amb certa fluïdesa!

A més, pensa que a qualsevol còmic, llibre, etc. que consultis, les trobaràs escrites i per tant, com més aviat comencis a familiaritzar-te a llegir sense consultar les romanitzacions molt millor. No obstant, no t’espantis ja que és normal que al principi es vagi a poc a poc i hi hagi errors.

5. Numerals

Abans que res, cal saber que el japonès posseeix una sèrie de *kanji* que corresponen als números; però per alleujament nostre, aquesta forma ja és poc utilitzada i actualment s’escriu majoritàriament amb els números àrabs (els nostres). Això sí, tenen la pronunciació en japonès.

Utilitzarem diferents taules per facilitar l’estudi i l’assimilació dels números que són realment útils per infinites coses; com ara, anar de compres.

A la primera columna, trobaràs els números aràbics; a la segona, el *kanji* corresponent juntament amb la seva pronunciació en *hiragana* (tercera columna) i finalment; a la quarta, trobaràs la pronunciació en *romanji* per facilitar-ne l’estudi.

Taula 1: Números del 0 al 19. Adona't de que si aprens bé els números de l'1 al 10, la resta resulten molt més fàcils ja que simplement cal afegir *jû* (10) a davant. Fixa't també en els números 0, 4, 7 i 9 que tenen dues pronunciacions diferents. Ambdues són vàlides i correctes així que pots utilitzar-les indistintament.

Unitats i desenes							
0	零	れい/ゼロ	<i>rei/zero</i>	10	十	じゅう	<i>jû</i>
1	一	いち	<i>ichi</i>	11	十一	じゅういち	<i>jû ichi</i>
2	二	に	<i>ni</i>	12	十二	じゅうに	<i>jû ni</i>
3	三	さん	<i>san</i>	13	十三	じゅうさん	<i>jû san</i>
4	四	よん/し	<i>yon/shi</i>	14	十四	じゅうよん/じゅうし	<i>jû yon/ jû shi</i>
5	五	ご	<i>go</i>	15	十五	じゅうご	<i>jû go</i>
6	六	ろく	<i>roku</i>	16	十六	じゅうろく	<i>jû roku</i>
7	七	しち/なな	<i>shichi/nan</i>	17	十七	じゅうしち/じゅうなな	<i>jû shichi/ jû nana</i>
			<i>a</i>				
8	八	はち	<i>hachi</i>	18	十八	じゅうはち	<i>jû hachi</i>
9	九	く/きゅう	<i>ku/kyû</i>	19	十九	じゅうく/じゅうきゅう	<i>jû ku/ jû kyû</i>

Taula 2: En aquesta taula, aprendrem a fer la resta de desenes i començarem a veure alguna cosa de les centenes. El procés de formació d'aquest números és ben senzill però cal anar amb compte, ja que alguns números poden ser de fàcil confusió.

Per fer les centenes es segueix la fórmula “número+10” . És a dir, el número *roku jû*, literalment “sis deus” el traduirem com *seixanta* i així, la resta. A les centenes, passa exactament el mateix: “número+100” . Per tant, el número *go hyaku* “cinc cents” el traduirem exactament igual.

Desenes i centenes							
10	十	じゅう	<i>jû</i>	100	百	ひゃく	<i>hyaku</i>
20	二十	にじゅう	<i>ni jû</i>	200	二百	にひゃく	<i>ni hyaku</i>
30	三十	さんじゅう	<i>san jû</i>	300	三百	さんびゃく	<i>san byaku</i>
40	四十	よんじゅう	<i>yon jû</i>	400	四百	よんひゃく	<i>yon hyaku</i>
50	五十	ごじゅう	<i>go jû</i>	500	五百	ごひゃく	<i>go hyaku</i>
60	六十	ろくじゅう	<i>roku jû</i>	600	六百	ろっぴゃく	<i>roppyaku</i>
70	七十	しちじゅう ⁶	<i>shichi jû</i>	700	七百	ななひゃく	<i>nana hyaku</i>

80	八十	はちじゅう	<i>hachi jū</i>	800	八百	はっぴやく	<i>happyaku</i>
90	九十	きゅうじゅう	<i>kyū ju</i>	900	九百	きゅうひやく	<i>kyū hyaku</i>

Taula 3: Disposem-nos a conèixer (molt per sobre) els milers.

1.000	千	せん	<i>sen</i>	100.000	十万	じゅうまん	<i>jū man</i>
10.000	一万	いちまん	<i>ichi man</i>	1.000.000	百万	ひゃくまん	<i>hyaku man</i>

Un cop vist això, ja estem preparats per entendre els numerals que puguin aparèixer a un text en japonès. Òbviament, hi ha d'altres números que de moment, ignorarem. A més, la formació de números complexos, tampoc és necessària de moment ja que simplement, estem fent una primera aproximació al japonès.

6. Dies i mesos

Per aquesta lliçó, seria bo que ja tinguéssim ben apresos el *hiragana* i el *katakana* perquè d'aquesta manera, aprendre les paraules noves d'aquesta unitat serà molt més fàcil i ràpid.

6.1. Dies de la setmana

A aquesta taula podrem observar com es diuen els dies de la setmana en japonès. Observa que tots tenen en comú la part 曜日 *yōbi* que vol dir “dia de la setmana”. L'altre *kanji* que el precedeix indica el significat original de cada dia de la setmana tal i com pots veure a la part inferior de la taula. Així doncs, el dilluns seria el “dia de la lluna” el dimarts el “dia del foc” etc.

Dies de la setmana			
Dilluns	月曜日	げつようび	<i>getsuyōbi</i>
Dimarts	火曜日	かようび	<i>kayōbi</i>
Dimecres	水曜日	すいようび	<i>suiyōbi</i>
Dijous	木曜日	もくようび	<i>mokuyōbi</i>
Divendres	金曜日	きんようび	<i>kin'yōbi</i>
Dissabte	土曜日	どようび	<i>doyōbi</i>
Diumenge	日曜日	にちようび	<i>nichiyōbi</i>
月 lluna 火 foc 水 aigua 木 arbre 金 metall 土 terra 日 sol			

⁶ El número 70 és l'únic que en les desenes, accepta a més de しちじゅう (*shichi jū*), l'altra pronunciació ななじゅう (*nana jū*). La resta, (40 i 90) no admeten aquesta possibilitat.

6.2. Dies del mes

En català no tenim noms concrets pels dies del mes, simplement diem “avui és dia u” o “demà serà dia vint-i-cinc”. En canvi en japonès, existeix un nom per a cada dia del mes, com a mínim de l’u al deu. A partir del dia onze, s’utilitza el número corresponent al dia en que estem i s’afegeix la paraula 日にち *nichi*. Per tant, és important saber bé els números.

Els mesos, són més senzills. A diferència de nosaltres, ells no tenen noms concrets pels dies de mes (abril, agost...) sinó que utilitzen els números de l’u al dotze per indicar-los tot afegint la partícula 月 *gatsu* que significa “mes”. Per tant, juliol en japonès es diu *shichi gatsu* que vol dir “setè mes”.

Observa bé la taula on trobaràs com es diuen els dies del mes en japonès i les seves respectives pronunciacions que en alguns casos els *kanji* tenen lectures especials les quals només poden aprendre’s fent servir la memòria.

Dies del mes i mesos de l’any							
1	一日	ついたち	<i>tsuitachi</i>	Gener	一月	いちがつ	<i>ichi gatsu</i>
2	二日	ふつか	<i>futsukka</i>	Febrer	二月	にがつ	<i>ni gatsu</i>
3	三日	みっか	<i>mikka</i>	Març	三月	さんがつ	<i>san gatsu</i>
4	四日	よっか	<i>yokka</i>	Abril	四月	しよがつ	<i>shi gatsu</i>
5	五日	いつか	<i>itsuka</i>	Maig	五月	ごがつ	<i>go gatsu</i>
6	六日	むいか	<i>muika</i>	Juny	六月	ろくがつ	<i>roku gatsu</i>
7	七日	なのか	<i>nanoka</i>	Juliol	七月	しちがつ	<i>shichi gatsu</i>
8	八日	ようか	<i>yōka</i>	Agost	八月	はちがつ	<i>hachi gatsu</i>
9	九日	こののか	<i>kokonoka</i>	Setembre	九月	くがつ	<i>ku gatsu</i>
10	十日	とおか	<i>tooka</i>	Octubre	十月	じゅうがつ	<i>jū gatsu</i>
11	十一日	じゅういちにち	<i>jū ichi nichi</i>	Novembre	十一月	じゅういちがつ	<i>jū ichi gatsu</i>
12	十二日	じゅうににち	<i>jū ni nichi</i>	Desembre	十二月	じゅうにがつ	<i>jū ni gatsu</i>
14	十四日	じゅうよっか	<i>jū yokka</i>	Les preguntes: “Quin mes és?” O bé, “Quin dia de la setmana és?” les formulariem dient “何月?” (<i>nan gatsu?</i>) i “何日?” (<i>nan nichi?</i>) respectivament.			
17	十七日	じゅうしちにち	<i>jū shichi nichi</i>				
19	十九日	じゅうくにち	<i>jū ku nichi</i>				
20	二十日	はつか	<i>hatsuka</i>				

Cal destacar que Japó no segueix el nostre calendari, ja que no disposen d'una tradició cristiana forta. Ara, Japó està a l'any 20 de l'Era Heisei (emperador Akihito). Tanmateix, la influència occidental ha pogut més que la tradició i actualment s'usen ambdues formes (any 2008 i any 20 de l'Era Heisei). L'occidental té un ús més quotidià i la tradicional, s'utilitza en documents oficials.

7. Pronoms personals

A aquesta lliçó canviarem una mica l'enfocament i, en lloc d'estudiar llistes de vocabulari (ben útils), aprendrem una de les característiques més curioses del japonès: els pronoms personals.

Primerament, has de saber que el japonès és un idioma molt jerarquitzat: segons la posició social de qui parla i de qui escolta, el parlant farà servir paraules o expressions que mai utilitzaria en altres contextos. En segon lloc, el japonès parlat pels homes i les dones pot arribar a ser molt diferent. Un home mai faria servir certes expressions o paraules per por a semblar efeminat i viceversa.

7.1. Primera persona

En les llengües indoeuropees només existeix un pronom personal per la primera persona del singular. En canvi, en japonès no passa el mateix: existeix una gran varietat de pronoms de primera persona. Observa aquesta taula amb les diferents formes del jo:

Primera persona			
	Singular (jo)	Plural (nosaltres)	
Molt formal	わたくし <i>watakushi</i>	わたくしども <i>watakushidomo</i>	わたくしたち <i>watakushitachi</i>
Formal	私 <i>watashi</i>	わたしたち <i>watashitachi</i>	われわれ <i>wareware</i>
Informal	僕 <i>boku</i> ♂	僕たち <i>bokutachi</i> ♂	あたしたち <i>atashitachi</i> ♀
	あたし <i>atashi</i> ♀	ぼくら <i>bokura</i> ♂	あたしら <i>atashira</i> ♀
Vulgar	俺 <i>ore</i> ♂	俺たち <i>oretachi</i> ♂	俺ら <i>orera</i> ♂

Segons si som home o dona i qui és el nostre interlocutor, utilitzarem un pronom personal o un altre. Veiem alguns exemples de quin pronom seria el més apte en aquestes situacions:

a) Un treballador d'una empresa important de 50 anys, nascut a Osaka:

1. Si parla amb el seu cap: *watashi* || 2. Si parla amb la seva dona: *washi*⁷

b) Una noia de 20 anys:

1. Si parla amb el seu xicot: *atashi* || 2. Si parla amb el seu professor: *watashi*

c) Un estudiant de 25 anys:

1. Si parla amb un altre estudiant: *ore* || 2. Si parla amb el pare d'un amic: *boku*

7.2. Segona persona

En aquest cas, ja ens acostem al català ja que tant en català com en castellà tenim les formes “tu” i “vostè” que utilitzem només en certs contextos. Veiem-ne, igual que abans, alguns exemples:

Segona persona			
	Singular (tu)	Plural (vosaltres)	
Formal	あなた <i>anata</i>	あなたがた <i>anatagata</i>	あなたたち <i>anatatachi</i>
Informal	君 <i>kimi</i> ♂	きみたち <i>kimitachi</i> ♂	きみら <i>kimira</i> ♂
Vulgar	お前 <i>omae</i> ♂	おまえたち <i>omaetachi</i> ♂	あなたたち <i>antatachi</i>
	あんた <i>anta</i>	おまえら <i>omaera</i> ♂	あんたら <i>antara</i>

No obstant, sovint es tendeix a no utilitzar el pronom corresponent, sinó el nom de la persona amb qui parlem o bé el seu títol o professió. Això passa encara que parlem cara a cara amb aquesta persona. Heus aquí alguns exemples:

Parlant amb el professor:

先生わ頭がいいです *sensei wa atama ga ii desu*

Vostè és intel·ligent (Literalment: “El professor és intel·ligent”)

Parlant amb el senyor Tanaka:

田中さんは頭がいいです *Tanaka-san wa atama ga ii desu*

Vostè és intel·ligent (Literalment: “El senyor Tanaka és intel·ligent”)

(*sensei*: professor | *atama ga ii*: intel·ligent | *desu*: verb ser)

⁷ Vegeu pàg. següent.

Encara que pugui semblar que ens estem referint a terceres persones, molt probablement es tracta d'una conversa cara a cara amb el professor o el senyor Tanaka.

7.3. Tercera persona

Normalment, els japonesos no usen la tercera persona “ell” o “ella” sinó que fan referència al nom o a la persona a qui es refereixen. Així doncs, les oracions que hem vist a la pàgina anterior podrien ser perfectament frases referides a una tercera persona. La única manera de distingir si en una frase d'aquest tipus la persona que parla està parlant amb qui protagonitza la frase (segona persona) o bé parla d'ella (tercera persona) és coneixent el context.

De tota manera, existeixen pronoms de tercera persona que s'utilitzen força en tots els contextos i registres: 彼 *kare* “ell” i 彼女 *kanojo* “ella”. Però compte, això també pot voler dir “xicot/a” (com en balear la paraula “al·lot/a” que tant pot voler dir “noi/a” com “xicot/a”). Observa la frase següent:

彼女は頭がいいです *kanojo wa atama ga ii desu*

Distingirem si la traducció és “Ella és intel·ligent” o “La meva xicot/a és intel·ligent” segons el context també o el to que utilitzi el parlant.

7.4. Altres pronoms

Malgrat que els pronoms que hem vist a les taules són els més utilitzats, també n'hi ha d'altres amb els quals ens podem trobar. Per exemple:

- わし *washi* “jo” – Homes majors de 50 anys (moltes vegades dialectal).
- あっし *asshi* “jo” – Dones en situacions molt informals, vulgars.
- オイラ *oira* “jo” – Homes del camp (s'utilitza bàsicament en paròdies).
- 拙者 *sessha* “jo” – Samurais de l'antiguitat (a pel·lícules, còmics...).
- きさま *kisama* “tu” – L'utilitzen els homes en senyal d'amenaça a un contrincant.
- てめえ *temee* “tu” – Molt vulgar, l'utilitzen els homes i és molt amenaçador.

L'últim consell, que pot ser útil per a qualsevol *gaijin* (estranger) que vulgui intentar parlar japonès, és utilitzar sempre 私 *watashi* “jo” i あなた *anata* “tu” en qualsevol situació, fins que no es domini millor l'idioma. És una forma de parlar molt segura que evitarà espifiar-la i, a més, semblarà una persona molt educada a ulls de l'interlocutor.

8. Gramàtica bàsica: Funcionament del verb “ser”

8.1. Conjugació

Conjugacions del verb です <i>desu</i> ⁸ “ser”		
	Formal	Simple
Present	です <i>desu</i>	だ <i>da</i>
Passat	でした <i>deshita</i>	だった <i>datta</i>
Negatiu	ではありません <i>de wa arimasen</i>	でない <i>de wa nai</i>
	じゃありません <i>ja arimasen</i>	じゃない <i>ja nai</i>
Negatiu passat	ではありませんでした <i>de wa arimasen deshita</i>	でなかった <i>de wa nakatta</i>
	じゃありませんでした <i>ja arimasen deshita</i>	じゃなかった <i>ja nakatta</i>

8.2. Afirmatiu present

En japonès, el verb “ser” és です *desu* (formal), i だ *da* (informal/vulgar). Comencem veient algunes frases molt simples en les que aquest verb té un paper fonamental:

これはりんごです

Kore wa⁹ ringo desu

Això és una poma.

それはテーブルです

Sore wa teeburu

Això és una taula.

あれはとりです

Are wa tori desu

Allò és un ocell.

どれがボールペンですか?

Dore ga borûpen desu ka

Quin és el teu bolígraf?

Com pots observar als exemples, el verb *desu* sempre va al final de la frase. El japonès exigeix que el verb sempre vagi al final de la frase, sense excepcions. A més, els japonesos no tenen ni número ni gènere. En el cas del verb “ser”, la forma sempre serà *desu*; no canviarà encara que parli de mi, d’ells o d’alguna cosa.

8.3. Afirmatiu passat

⁸ La “u” del verb “desu” amb prou feines es pronuncia. Per tant, ho pronunciarem com “des”.

⁹ Observa que a vegades darrera un substantiu trobem el hiragana は (pronunciat wa). És una partícula molt important que estudiarem a la pàgina 32 (llició 12).

El verb “ser” es pot conjugar en present o passat, afirmatiu o negatiu, i formal o informal (com pots observar a la taula). Però no t’hi amoïnis, en realitat és molt més fàcil del que sembla: només varia la forma del verb que col·loquem al final de la frase. Veiem-ne alguns exemples (els mateixos que abans però en passat):

これはりんごでした
*Kore wa ringo deshita*¹⁰
Això era una poma.

それはてぶるでしテブルでした
Sore wa teeburu deshita
Això era una taula.

8.4. Negatiu present

Tampoc té cap mena de truc. Es tracta de canviar です *desu* per ではありません *de wa arimasen* o じゃありません *ja arimasen* (la última menys formal). Observa:

これはりんごではありません
Kore wa ringo de wa arimasen
Això no és una poma.

それはテブルじゃありません
Sore wa teeburu ja arimasen
Això no és una taula.

8.5. Negatiu passat

Aquesta vegada el verb “ser” és ではありませんでした *de wa arimasen deshita* o じゃありませんでした *ja arimasen deshita* (la última menys formal). Exemples:

これはりんごではありませんでした
Kore wa ringo de wa arimasen deshita
Això no era una poma.

それはテブルじゃありませんでした
Sore wa teeburu ja arimasen deshita
Això no era una taula.

8.6. Interrogatiu

Cap dificultat: simplement s’ha de col·locar la partícula か *ka* al final de cada frase i adoptar una entonació interrogativa al parlar.

これはりんごですか?
kore wa ringo desu ka?
Això és una poma?

それはテブルですじか?
sore wa teeburu desu ka?
Això és una taula?

(*kore, sore*: això | *are*: allò | *dore*: quin | *ringo*: poma | *teeburu*: taula | *tori*: ocell | *bôrupen*: bolígraf)

9. Substantius

Com tots sabem, els substantius són paraules que designen una cosa o un concepte, també coneguts com a “noms”. És important conèixer-ne un bon grapat perquè dominar el vocabulari és la clau per

¹⁰ La “i” de *deshita* quasi no es pronuncia. Per tant, ho pronunciarem com “deshta”

poder construir frases nosaltres mateixos. Tanmateix, en aquesta lliçó no aprendrem vocabulari (el que és necessari saber, l'adjunto a la lliçó 16) sinó que apreciarem les diferències entre els substantius catalans i els japonesos.

9.1. Substantius japonesos

La diferència més evident entre els substantius del català i els del japonès és que aquests últims no tenen gènere (masculí/femení) ni nombre (singular/plural). Per exemple, nosaltres diríem que les paraules “gat”, “gata”, “gats”, “gates” equivalen a la paraula 猫 *neko* en japonès, sense fer cap mena de distinció si hi ha més d'un gat o si aquest és mascle o femella. És a dir, els substantius en japonès no canvien mai.

Aquesta peculiaritat fa que els substantius en japonès siguin fàcils de dominar (no varien) però difícils d'interpretar (perquè a simple vista, no sabrem si ens parlen d'un o varis o d'alguna cosa del sexe masculí o femení). Per veure-ho més clar, fixa't en aquesta frase: これは猫です *kore wa neko desu*. Aquesta frase pot significar quatre coses diferents: a) “això és un gat”, b) “això és una gata”, c) “això són uns gats” d) “això són unes gates”.

9.2. Hi ha confusions?

Evidentment, tot això pot causar confusions. Si volem especificar si el gat és mascle o femella, o si n'hi ha un o varis, hem de formar oracions molt més complexes. Així doncs, les frases corresponents a les que acabem de veure (a, b, c i d) quedarien així:

a) これは雄の猫が一匹です

kore wa osu no neko ga ippiki desu

Això és un gat.

c) これは雄の猫雅が五匹です

kore wa osu no neko ga go hiki desu

Això són cinc gats.

(*osu*: mascle | *mesu*: femella | *go*: cinc | *hippiki*, *hiki*: comptadors)

b) これは雌の猫が一匹です

kore wa mesu no neko ga ippiki desu

Això és una gata.

d) これは雌の猫雅が五匹です

kore wa mesu no neko ga go hiki desu

Això són cinc gates.

9.3. Comptadors

Tot això ens porta a parlar sobre com comptar les coses en japonès. Fixa't que en les frases que acabem de veure, hem usat la paraula 匹 (hiki, piki o biki, segons el cas). A aquests, se'ls anomena comptadors.

Els comptadors utilitzen l'estructura següent:

Allò que s'hagi de comptar + partícula が ga + numeral + comptador + verb

Per exemple:

これは紙が三枚です

kore wa kami ga san mai desu

Això són tres fulles de paper.

(kami: paper | san: 3 | mai: comptador)

Existeixen diversos comptadors que varien segons les qualitats dels objectes dels quals vulguem indicar el número. De moment, només és necessari estudiar aquests:

Comptadors	
人 <i>nin</i> per persones	枚 <i>mai</i> per coses planes
匹 <i>hiki</i> per animals petits	本 <i>hon</i> per coses allargades
台 <i>dai</i> per màquines	冊 <i>satsu</i> per llibres, revistes, etc.

Aconsello que un cop entès tot això, aprofundeixis aquesta lliçó de substantius tot estudiant-ne uns quants. Per tant, seria bo que ara et dirigissis a la lliçó i aprenguessis la llista de *kanji* o si més no, la llegissis unes quantes vegades perquè et sigui familiar. Tingues en compte que dominar força vocabulari fa que l'aprenentatge a través d'exemples sigui útil i entenedor però si no es dominen massa paraules, és fàcil perdre's tot i les traduccions adjuntades.

10. Sufixes per noms personals

Com ja hem vist en lliçons anteriors, la societat japonesa, malgrat que segons la llei tothom és igual, a la pràctica les distàncies estan molt marcades, sobretot entre persones d'edats diferents. Per exemple les relacions entre 先輩 *senpai* “mestre” i 後輩 *kôhai* “aprenent” o entre 先生 *sensei* “professor” i 学生 *gakusei* “estudiant”, entre moltes més, resulten ser molt importants i poden

canviar de manera radical la nostra forma de parlar, tant gramaticalment com lèxicament (com ja vam veure a la lliçó de pronoms).

10.1. Sufixes per noms de persona

Una de les característiques pròpies del japonès és l'ús de sufixes darrera els noms de persona. És a dir, quan ens referim a una altra persona pel seu nom propi en japonès, haurem de posar quasi sempre un sufix darrera aquest nom.

El sufix més comú i utilitzat és *さん* *-san*. Per exemple, si ens referim al “senyor Tanaka” no direm mai “Tanaka” a seques sinó que direm *Tanaka-san*. Per exemple, la frase “El sr. Tanaka és guapo” seria *田中さんはかっこいいです* *Tanaka-san wa kakkooi desu* (kakkooi: guapo | desu: verb ser).

És molt important col·locar el sufix *さん* *-san* darrera els noms de les persones que no coneguem massa bé o amb les que tinguem poca confiança, així com amb persones jeràrquicament superiors o de més edat. De no fer-ho, semblaríem uns mal educats i segons el context, podríem arribar a ofendre.

10.2. Diferents tipus de sufixes

Tal i com acabem de veure, el sufix *さん* *-san* implica una certa formalitat: seria més o menys l'equivalent a tractar de “vostè” a algú. Així doncs, existeixen altres opcions que explicarem a continuació per ordre, de més a menys formal.

殿 <i>-dono</i>	Aquest és un sufix extremadament formal i arcaic. Actualment només s'utilitza en preguntes de samurais i en comptadíssimes ocasions molt formals. No l'utilitzis a no ser que parodiïs un samurai.
様 <i>-sama</i>	Sufix molt formal, utilitzat sobretot en el llenguatge escrit o bé en la relació client-dependent: el dependent sempre tractarà al client amb <i>-sama</i> . Les cartes, també aniran sempre dirigides a <i>田中様</i> <i>Tanaka-sama</i> (compte, no és correcte utilitzar <i>-san</i> en cartes i documents en general). També utilitzarem <i>-sama</i> quan un súbdit parla amb un rei. Antigament, els fills tractaven els seus pares de <i>-sama</i> .
氏 <i>-shi</i>	S'utilitza en comptades ocasions: el 95% dels casos el veuràs escrit o el sentiràs en telediaris. Es fa servir per referir-se a una persona amb respecte i amb certa distància, de manera força impersonal.

さん <i>-san</i>	D'aquest ja n'hem parlat: equivalent al tracte de vostè d'aquí.
君 <i>-kun</i>	Aquest sufix és força utilitzat en la relació “superior quan parla amb un inferior” per referir-se a l'inferior, encara que també s'utilitza entre joves quan encara no hi ha molta confiança. També equivaldria a un tracte de vostè però no tant fort com <i>-san</i> . Normalment, s'utilitza en noms d'home i, si qui parla és dona, indica certa familiaritat i fins i tot estima per l'interlocutor masculí.
ちゃん <i>-chan</i>	Sufix d'estima darrera noms de nens i nenes (Us sona en Shin-chan?). També es pot fer servir darrera el nom de noies joves quan no hi ha massa confiança. No s'ha utilitzar amb homes, perquè sona com si parlessis amb un nen.
A seques	Per últim, entre amics força íntims, joves, familiars, etc., és comú anomenar a les persones pel seu nom propi a seques. Però s'ha d'anar amb compte si ens referim a algú amb el seu nom propi sense fer servir sufixes: ha de ser un molt bon amic i a més, preferentment, jove. Si no és així, sempre és millor ser prudent i utilitzar <i>-kun</i> o <i>-chan</i> .

Advertències!

1. L'opció més còmoda i fàcil per estrangers que encara no dominin massa el japonès és utilitzar sempre el sufix さん *-san* per evitar malentesos.
2. Tots aquest sufixes **mai** s'utilitzen per referir-se a un mateix. Una frase com 私はアンナです *watashi wa anna desu* “Em dic Anna” seria la forma correcta de presentar-se. Dir 私はアンナさんです *watashi wa anna-san desu* “Em dic Anna-san” seria un error molt gran.

11. Formes verbals

Els verbs japonesos són, malgrat el que pugui semblar, realment fàcils. Tanmateix, hi ha algunes petites dificultats a l'hora de fer construccions compostes que de moment, ignorarem. Presta atenció perquè malgrat que no és difícil, el funcionament és molt diferent al nostre.

Per començar a fer frases en japonès és necessari conèixer alguns verbs així com el seu funcionament; per tant, no deixis de consultar la llista adjuntada de mots a les últimes pàgines ja que et serà de vital importància.

En aquesta lliçó no aprendrem verbs sinó el seu funcionament més bàsic per poder començar a conjugar com més aviat millor!

11.1. Conceptes generals

De la mateixa manera que els substantius, els verbs en japonès no tenen indicació de gènere ni de número (per tant, s'utilitza la mateixa forma pel singular i plural, masculí i femení). Tenint en compte que el japonès és una llengua aglutinant, els verbs es conjuguen aplicant una inflexió que expressa qualitats com sentit, negació, temps...

Veiem-ne exemples amb el següent verb: 押す *osu* “empènyer”:

- Arrel: 押 *os*
- Temps present: 押す *osu* (desinència: う *-u*) “empènyer”
- Temps passat: 押した *osita* (desinència: いた *-ita*) “empenyia/va empènyer”
- Negació: 押さない *osanaï* (desinència: あない *-anaï*) “no empènyer”
- Progressió: 押して *osite* (desinència: いて *-ite*) “empenyent”
- Imperatiu: 押せ *ose* (desinència: え *-e*) “empeny!”
- Condicional: 押したら *ositara* (desinència: いたら *-itara*) “si empenyessis”

Aquestes inflexions s'apliquen a aquest verbs acabat en う *-u* (els més freqüents i utilitzades). Per fer la interrogació, només cal afegir la partícula か “ka” de forma independent. És a dir, cal seguir la següent fórmula:

Verb (conjugat) + か “ka” = frase interrogativa

El resultat d'aquest sistema és que en japonès, en general, no es poden ometre el subjecte o altres elements, ja que si no la frase adquiriria un significat (i per tant, una posterior traducció) ambigua.

11.2. Conjugacions verbals

Un cop vistos quatre trets de la conjugació verbal nipona, disposem-nos a conèixer-ne els diferents tipus de conjugació. En japonès, hi ha tres tipus de verbs: acabats en る *-ru*, う *-u* i ある *-aru* (adona't de que en català, passa una cosa semblant; tenim verbs acabats en: “ar”, “er/re” i “ir”).

Verbs acabats en る *-ru*

Són tots aquells verbs que acaben en る *-ru* com ara 食べる *taberu* “menjar, pendre” o 入れる *ireru* “ficar, posar”.

Verbs acabats en う *-u*

Són casi tots els verbs acabats en う *-u*. Concretament els verbs acabats en う *-ru*, く *-ku*, ぐ *-gu*, ぶ *-bu*, む *-mu*, ぬ *-nu*, す *-su*, つ *-tu* o els acabats en (あ *-a*, い *-i*, お, *-o*, う *-u* + う *-u*).

Per regla general, els verbs acabats en -える *-e+ru* no pertanyen a aquest grup sinó a l'anterior (る *-ru*), encara que hi ha algunes excepcions com: ける *keru* “aixafar” o 減る *heru* “disminuir” que es conjuguen com a verbs en う *-u*.

Verbs acabats en ある *-aru*

És un tipus especial de verbs molt poc utilitzat (casi tots els verbs pertanyen als grups anteriors). Es tracta, en realitat, d'un tipus de verbs de cortesia (per exemple ござる *gozaru*, ございる *gozairu*, ございます *gozaimasu*) utilitzats en expressions de respecte, agraïment...

Per tant, tot i algunes excepcions (perquè totes les llengües tenen els seus verbs irregulars), n'hi haurà prou estudiant les conjugacions d'aquests verbs per tirar endavant.

No obstant, hi ha dificultats addicionals que ens duran més d'un mal de cap a l'hora d'entendre i traduir frases però tenir les regles bàsiques ben clares i estudiades, ajudarà a superar els entrebancs.

12. Partícules

Presta gran atenció a aquesta lliçó ja que ens introduïrem de ple a un dels aspectes més complicats però necessaris de la gramàtica japonesa: les partícules.

12.1. Definició

Una partícula és un petit element gramatical (normalment consisteix en un sol caràcter *hiragana*) que no té significat tot sol.

El paper d'aquestes partícules és purament gramatical, és a dir, són com un “marcador” que indica quina funció té en l'oració la paraula que la succeeix. Aquests petits elements són l'esquelet de l'oració: no es poden construir frases en japonès sense partícules.

12.2. Partícules gramaticals

Partícules gramaticals			
P.	Significat	Exemples	Vocabulari
は <i>ha</i> (wa)	Tema (del qual es parla)	私は学生です <i>watashi wa gakusei desu</i> Jo sóc un estudiant	私 <i>watashi</i> “jo” 学生 <i>gakusei</i> “estudiant” です <i>desu</i> “verb ser”
が <i>ga</i>	Subjecte	おなかが痛い <i>onaka ga itai desu</i> Em fa mal la panxa	おなか <i>onaka</i> “panxa” 痛い <i>itai</i> “dolorós”
の <i>no</i>	Possessiu	これは私の本です <i>kore wa watashi no hon desu</i> Aquest és el meu llibre	これ <i>kore</i> “això” 本 <i>hon</i> “llibre”
に <i>ni</i>	a) Contacte directe b) Lloc (existència) c) Complement indirecte	a) 黒板に字をかく <i>kokuban ni ji o kaku</i> Escriure lletres a la pissarra b) ここに犬がいる <i>koko ni inu ga iru</i> Aquí hi ha un gos c) 太郎にビデオです <i>tarô ni bideo o ageru</i> Donar un vídeo a en Taro	黒板 <i>kokuban</i> “pissarra” 字 <i>ji</i> “lletra” かく <i>kaku</i> “escriure” ここ <i>koko</i> “aquí” 犬 <i>inu</i> “gos” いる <i>iru</i> “estar” ビデオ <i>bideo</i> “vídeo” あげる <i>ageru</i> “donar”
で <i>de</i>	a) Lloc (acció) b) Mitjà	斗暑館で弁居する <i>toshokan de benkyô suru</i> Estudiar a la biblioteca 電車でいく <i>densha de iku</i> Anar en tren	斗暑館 <i>toshokan</i> “biblioteca” 弁居する <i>benkyô suru</i> “estudiar” 電車 <i>densha</i> “tren” いく <i>iku</i> “anar”
へ <i>he</i> (e)	Direcció	日本へいく <i>nihon e iku</i> Anar a Japó	日本 <i>nihon</i> “Japó”
を	Complement directe	りんごを食べる	りんご <i>ringo</i> “poma”

wo (o)		<i>ringo o taberu</i> Menjar una poma	食べる <i>taberu</i> “menjar”
か <i>ka</i>	Pregunta	すしが酢好きですか <i>sushi ga suki desu ka</i> T’agrada el sushi?	すし <i>sushi</i> “sushi” 好き <i>suki</i> “que agrada”
ね <i>ne</i>	a) Afirmació, confirmació b) Suavitzar una invitació	この映画がねがいですね <i>kono eiga ga negai desu ne</i> Aquesta pel·lícula és llarga, oi? 明日、来てね <i>ashita, kite ne</i> Demà, vine, eh?	この <i>kono</i> “aquest/a” 映画 <i>eiga</i> “pel·lícula” ねがい <i>nagai</i> “llarg” 明日 <i>ashita</i> “demà” 来て <i>kite</i> “vine (tu)”

13. Adverbis

Com ja saps, els adverbis són paraules invariables de l’oració que modifiquen el significat d’un verb, d’un adjectiu o d’un altre adverbi. Paraules com “avui”, “extremadament” i “molt” pertanyen a aquesta categoria.

13.1. Adverbis en japonès

Els adverbis en japonès, de la mateixa manera que passa en català o en castellà, són de les paraules més difícils d’utilitzar correctament. Cal tenir present que, d’adverbis, n’hi ha de tot tipus i molt variats. Tanmateix, de moment, només cal que t’estudiïs els de la taula ajuntada però ben a fons ja que s’utilitzen molt tant en contextos formals com informals.

Adverbis					
Japonès	Rômanji	Significat	Japonès	Rômanji	Significat
今	<i>ima</i>	ara	ゆっくり	<i>yukkuri</i>	lentament
今日	<i>kyô</i>	avui	よく	<i>yoku</i>	ben
昨日	<i>kinô</i>	ahir	どんあに	<i>donna ni</i>	com?
明日	<i>ashita</i>	demà	何	<i>nani</i>	què?/quin?
まだ	<i>mada</i>	encara	いくら	<i>ikura</i>	quant?
もう	<i>mô</i>	ja	とても	<i>totemo</i>	molt
いつ	<i>itsu</i>	quan?	大変	<i>taihen</i>	molt

下に	<i>shita ni</i>	a sota de	たくさん	<i>takusan</i>	molt
上に	<i>ue ni</i>	a sobre de	十分	<i>jûbun</i>	suficient
そばに	<i>soba ni</i>	al costat de	だけ	<i>dake</i>	només
前に	<i>mae ni</i>	davant de	少し	<i>sukoshi</i>	una mica
後ろに	<i>ushiro ni</i>	darrera de	ちょっと	<i>chotto</i>	una mica
きっと	<i>kitto</i>	certament	もっと	<i>motto</i>	més

Els adverbis diferents en japonès però amb la mateixa traducció en català poden utilitzar-se indistintament, ja que tots són vàlids i s'usen amb freqüència.

13.2. Com “fabricar” adverbis?

En català és molt fàcil fabricar adverbis a partir d'adjectius. Simplement, cal afegir a l'adjectiu la partícula “-ment” per obtenir l'adverbi. Per exemple fàcil→fàcilment, alt→altament, etc.

És bo saber que en japonès també existeix una forma igual de senzilla per construir adverbis. Tanmateix, cal tenir en compte que la llengua nipona té dos classes d'adjectius: els acabats en *-i* i els acabats en *-na*. Els procediments que seguirem per formar els seus adverbis són els següents:

a) Adjectius en *-i*: Substituïm la *い i* final per *く ku*.

Per exemple: 新しい *atarashii* “nou” → 新しいく *atarashiku* “novament”.

b) Adjectius en *-na*: Substituïm la *な na* final per *に ni*.

Per exemple: 簡単な *kantan-na* “senzill” → 簡単に *kantan ni* “senzillament”.

Hi ha altres formes de fabricar adverbis però que no val la pena comentar ja que més del 80% dels adverbis japonesos es formen d'aquesta manera. Tanmateix, sí que valdria la pena comentar aquells adverbis freqüentment utilitzats en japonès però que no tenen una traducció literal en català, explicats en l'apartat següent.

13.3. Adverbis sense traducció

a) やっぱり *yappari*. És la forma col·loquial de やはり *yahari* un adverbi que s'utilitza en el sentit de “tal i com pensava”, “tal i com era previsible” o fins i tot “després de tot”.

b) まさか *masaka*. Aquest adverbi té un sentit similar a “no em diguis que...”, “no pot ser”, “qui ho hagués dit”, etc. Amb connotacions negatives.

c) さすがに *sasuga ni*. Aquest vol dir “tal i com esperava” però amb connotacions positives.

d) とにかく *tonikaku*. I finalment, aquest l'utilitzariem per concloure traduïnt-lo com: “en qualsevol cas”, “en fi”.

Fins aquí, tot el que veurem de gramàtica japonesa. El següent i últim apartat d'aquesta gramàtica d'estar per casa és una llista d'aquelles expressions o fins i tot frases fetes que ens ajudaran a moure'ns per Japó amb la sensació de ser tot uns experts. Llegeix-te bé la següent unitat perquè no hi ha res a entendre, simplement cal memoritzar.

14. Frases fetes

A les primeres lliçons vam fer una introducció a les paraules més bàsiques de l'idioma japonès (salutacions, comiats, agraïment...) però cal tenir en compte que hi ha moltes altres frases útils més enllà d'aquestes (tanmateix, aprofitarem aquesta lliçó per fer un repàs a algunes de les expressions ja mencionades). En aquest últim quadre, veurem aquelles expressions quotidianes les quals cal utilitzar amb naturalitat malgrat no és sigui nadiu.

Intenta aprendre-les i, com a pràctica, podries utilitzar-les en el teu dia a dia durant una temporada malgrat no estar a Japó. És una bona forma de retenir-les i de familiaritzar-se amb elles (sona estrany però us garanteixo que funciona).

Com a curiositat, he adjuntat les traduccions literals d'algunes expressions que demostren l'educació i el sentit d'humilitat japonès.

Principals frases fetes		
Frase feta	Explicació	Traducció
失礼します <i>shitsurei shimasu</i>	Expressió utilitzada quan entrem o sortim d'un lloc	Amb permís. Em retiro. Interrumpo res?
ただいま <i>tadaima</i>	Expressió utilitzada quan s'entra a la casa pròpia	Ja sóc a casa.
お帰りなさい <i>okaeri nasai</i>	Resposta a <i>tadaima</i>	Benvingut.
行って来ます <i>itte kimasu</i>	Expressió utilitzada quan es surt de casa	Marxo. Torno de seguida.
行ってらっしゃい <i>itte rasshai</i>	Resposta a <i>ite kimasu</i>	No tardis. Fins ara.
お邪魔します	Expressió utilitzada quan	Amb permís.

<i>ojama shimasu</i>	s'entra a una casa aliena	Lit.: “Estic molestant”.
いらっしゃい <i>irasshai</i>	Resposta a <i>ojama shimasu</i>	Endavant, passi. Benvingut.
ごめんください <i>gomen kudasai</i>	Quan entrem a casa d'algú però no hi ha ningú a la porta per rebre'ns	Hi ha algú a casa? Disculpi!
いらっしゃいませ <i>irasshaimase</i>	Salutació del botiguer al client (al qual no s'ha de respondre res)	Benvingut! Què desitja?
ごめんなさい <i>gomen nasai</i>	Disculpa	Perdó.
すみません <i>sumimasen</i>	a) Disculpa b) Cridar l'atenció	a) Perdó. b) Disculpi.
いただきます <i>itadakimasu</i>	Quan es comença a menjar	Bon profit. Lit.: “Accepto, rebo”.
ごちそう様 <i>gochisô-sama</i>	Quan s'acaba de menjar, expressió d'agraïment	Era molt bo. Gràcies per menjar.
お疲れ様 <i>otsukare-sama</i>	Quan s'acaba qualsevol activitat	Bona feina. Lit.: “Gràcies per cansar-se”.
よろしくお願ひします <i>yoroshiku onegai shimasu</i>	Després de demanar un favor	Li suplico. Ho deixo a les seves mans.

14.1. Una última curiositat

Aprendre una llengua significa descobrir una nova mentalitat, una forma de veure el món molt diferent a la nostra (sobretot si es tracta d'una llengua exòtica). I el japonès, no n'és una excepció. Abans de concloure aquest apartat seria interessant comentar que, quan els japonesos reben algú a casa seva, és comú saludar amb l'expressió: 汚いところですが、どうぞ上がってください *kitanai tokoro desu keredo, dôzo agatte kudasai* que literalment significa “es tracta d'un lloc brut però, si us plau, passi”. I la majoria de vegades aquest “lloc brut” és una casa preciosa perfectament endreçada.

Dominar el japonès significa no només aprendre la seva gramàtica i vocabulari sinó entendre i assimilar, de la mateixa manera, la seva cultura i tradició. I aquesta és, potser, la part més difícil.

15. Vocabulari

Com ja he comentat alguna vegada, aquest treball és una síntesi de tots els coneixements gramàtics que es necessiten per aprovar amb èxit l'examen del *4 Kyû de Nôken*¹¹ ; tanmateix, també són necessaris uns coneixements de vocabulari japonès, concretament uns 100 *kanji*, que adjuntaré a continuació i els quals s'han d'estudiar molt bé. Pensa que qualsevol d'aquest *kanji* pot aparèixer a l'examen i cal que en coneguis les lectures, els significats i les traduccions.

A més, conèixer aquests *kanji* és, a la vegada, una forma d'adquirir vocabulari en japonès que, de ben segur, clarificarà les explicacions i exemples donats al llarg del treball. Per tant, altra vegada recomano màxima concentració per memoritzar, a poc a poc, tots aquest *kanji* més que bàsics.

Intentaré organitzar aquesta taula com les anteriors malgrat ser un pèl més complexa i amb més apartats. No obstant, no t'espantis: tingues en compte que gran part d'aquests *kanji* han anat apareixen al llarg del treball (números, adverbis...) per tant t'han de ser, si més no, familiars.

Llista <i>kanji</i> del 4 Kyû de Nôken			
Kanji	Transcripció hiragana	Românji	Significat
間	あいだ	<i>aida</i>	interval
跡	あと	<i>ato</i>	després
雨	あめ	<i>ame</i>	pluja
天	あめ	<i>ame</i>	cel
揖	い	<i>i</i>	anar
人	いはい	<i>ihai</i>	posar, entrar
五	ご	<i>go</i>	cinc
今	いま	<i>ima</i>	ara
生	せい	<i>sen</i>	vida
上	うえ	<i>ue</i>	damunt
海	うみ	<i>umi</i>	mar
大	おお	<i>oo</i>	gran
男	おとこ	<i>otoko</i>	home
女	おんな	<i>onna</i>	dona
語	かた	<i>kata</i>	paraula, parlar
金	かね	<i>kane</i>	diners
聞	かわ	<i>kawa</i>	riu
木	ぶん	<i>bun</i>	sentir

¹¹ Consultar lliçó 16.

北	ぼく	<i>boku</i>	arbre
來	きた	<i>kita</i>	nord
国	くに	<i>kuni</i>	país
車	くるま	<i>kuruma</i>	cotxe
子	こ	<i>ko</i>	nen
九	ここの	<i>kokono</i>	nou
先	さき	<i>saki</i>	previ
下	した	<i>shita</i>	a sota
白	しろ	<i>shiro</i>	blanc
書	しょ	<i>sho</i>	escriure
外	そと	<i>soto</i>	extern
食	た	<i>ta</i>	menjar
高	たか	<i>taka</i>	car
千	ち	<i>chi</i>	mil
小	ちい	<i>chii</i>	petit
父	ちち	<i>chichi</i>	pare
月	がつ	<i>gatsu</i>	lluna, mes
土	つち	<i>tsuchi</i>	terra
出	で	<i>de</i>	sortir
十	とお	<i>too</i>	Deu (número)
時	とき	<i>toki</i>	temps
年	とし	<i>toshi</i>	any
友	とも	<i>tomo</i>	amic
名	な	<i>na</i>	nom (namae)
中	なか	<i>naka</i>	dins
長	なが	<i>naga</i>	llarg
半	なか	<i>naka</i>	meitat
七	なな	<i>nana</i>	set
何	なに	<i>nani</i>	quin?, què?
西	にし	<i>nishi</i>	oest
母	はは	<i>haha</i>	mare
話	はなし	<i>hanashi</i>	conversa
火	ひ	<i>hi</i>	foc
日	ひ	<i>hi</i>	dia, sol
東	ひがし	<i>higashi</i>	est
左	ひだり	<i>hidari</i>	esquerra
一	いち	<i>ichi</i>	ú (número)
人	ひと	<i>hito</i>	persona
二	に	<i>ni</i>	dos
前	まえ	<i>mae</i>	davant
円	まる	<i>maru</i>	rodó

見	み	<i>mi</i>	mirar
三	さん	<i>san</i>	tres
右	みぎ	<i>migi</i>	dreta
水	みず	<i>mizu</i>	aigua
南	みなみ	<i>minami</i>	sud
六	ろく	<i>roku</i>	sis
本	ほん	<i>hon</i>	llibre
百	ひゃく	<i>hyaku</i>	cent
八	や	<i>ya</i>	vuit
休	やす	<i>yasu</i>	descansar
山	やま	<i>yama</i>	muntanya
四	よ	<i>yo</i>	quatre
讀	どく	<i>doku</i>	llegir
分	わ	<i>wa</i>	minut
氣	き	<i>ki</i>	esperit, cor
午	ご	<i>go</i>	capvespre
梗	こう	<i>kô</i>	escola
電	でん	<i>den</i>	electricitat
万	まん	<i>man</i>	deu mil

Heus aquí la llista de tots els *kanji* que has d'aprendre. Fixa't que he intentat que les romanitzacions seguissin un ordre alfabètic per procurar que siguin més fàcils de memoritzar (en japonès, la mnemotècnia és molt important). Procura anar-los aprenent al teu ritme i sense desesperar-te ja que són fàcils i no tenen cap mena de problema d'interpretació i/o traducció.

A més d'aquests *kanji*, a l'examen del 4 *Kyû de Nôken* també t'exigeixen conèixer unes 100 paraules (de les quals no cal reconèixer-ne el *kanji*) però afortunadament, aquestes ja les has anat aprenent memoritzant els quadres de les diferents lliçons.

Fins i tot, m'atreveria a afirmar que amb tot el que s'ha pogut assolir al llarg d'aquest treball s'obtenen més coneixements que els estrictament necessaris per l'examen, però sempre és bo anar amb coneixements de sobra que de falta: tenir un bon coixí evitarà els nervis als que qualsevol estudiant s'enfronta a l'hora de fer qualsevol prova o examen.

Així doncs, dono per explicats els coneixements necessaris per aprovar aquest examen i ara, l'únic que queda és memoritzar i, sobretot, entendre-ho tot ja que tenir una base ben sòlida de japonès és

bàsic per poder aprofundir-hi posteriorment i ser capaç de viatjar a Japó sense por i fins i tot, d'entendre llibres o premsa en japonès.

16. Nôken

Al llarg del treball, no he deixat de referir-me a l'examen del *Nôken* i de comentar que tots els coneixements que haurien d'assolir-se amb aquest treball són els necessaris per aprovar aquest examen. Però què és el *Nôken* exactament? Com és? On s'ha de fer?... etc. Totes aquestes preguntes i d'altres, intentaran ser resoltes en aquest apartat.

16.1. Definició

El Nihongo *Nôryoku shinken*, també conegut com a *Nôken* o *Japanese-Language Proficiency Test*, és una prova de caràcter oficial que es realitza a nivell mundial i serveix per mesurar i certificar els coneixements de japonès dels estudiants.

Des de 1984 l'Associació d'Educació Internacional de Japó (*Zaidan Hôjin Nihonkokusai Kyôikukyôkai* o *AIEJ*) el realitza al país d'origen mentre que la Fundació de Japó (*Kokusai Kôryûkikin*) a l'estranger, a través d'institucions oficials locals una vegada a l'any.

16.2. Nivells de Nôken

El *Nôken* consta de quatre nivells: 4 *Kyû* pel bàsic, 3 *Kyû* per l'intermedi, 2 *Kyû* per l'avançat i 1 *Kyû* pel superior. L'examinant pot escollir el nivell que més li interessi o que més s'adapti als seus coneixements sense necessitat de passar per tots els nivells.

Cada examen es divideix en tres parts: *Moji-Goi* (escriptura-vocabulari), *Chôkai* (comprensió auditiva) i *Dokkai-Bunpô* (lectura-gramàtica) de 25 min., 25 min., 50 min. de durada en el 4 *Kyû*, respectivament.

Malgrat que nosaltres només expliquem els coneixements per superar-ne el 4 *Kyû*, seria interessant conèixer què es demana en cada nivell. Ho he disposat a la graella següent:

Nivell 4	El candidat ha de dominar la gramàtica bàsica, ser capaç de participar en una conversa simple, llegir i escriure frases senzilles. Aquest nivell s'aconsegueix normalment després d'haver estudiat unes tres hores a la setmana durant un any.
Nivell 3	El candidat ha de dominar la gramàtica a un nivell elemental, tenir l'habilitat de

	participar en una conversa quotidiana, llegir i escriure frases simples. Aquest nivell s'aconsegueix normalment en un any i mig d'estudi si tens una bona base equivalent al 4 <i>Kyū</i> .
Nivell 2	El salt que es produeix en el nivell 2, ja és considerable. Aquí, el candidat ha de dominar la gramàtica a un nivell avançat, tenir l'habilitat de conversar, llegir i escriure sobre temes molt diversos. Aquest nivell s'aconsegueix, generalment, amb dos anys d'estudi ben aprofitats.
Nivell 1	El candidat ha de tenir un gran nivell de gramàtica, suficient desimboltura com per viure a Japó i poder estudiar a la universitat. Generalment s'aconsegueix vivint a l'illa durant un temps o aplicar-se molt a l'estudi durant força anys. Així doncs, aquest nivell suposa tenir un complet domini de la llengua.

16.3. Dates importants i per què serveix

L'examen de tots els nivells de *Nōken* acostuma a ser el primer diumenge de desembre.

El formulari d'inscripció acostuma a ser enviat a diferents organismes a partir de l'agost. Generalment, al llarg de setembre es pot sol·licitar la inscripció al nivell desitjat. Al novembre, envien el comprovant de la sol·licitud al domicili del sol·licitant i, finalment, al març envien una carta notificant que s'ha suspès o, en un sobre més gran, el certificat confirmant que s'ha aprovat l'examen per poder emmarcar-lo. Per tant, sense necessitat d'obrir el sobre, ja sabem si hem aprovat o suspès.

Aquests certificats serveixen per comprovar el nivell que s'ha aconseguit i essencialment demostrar de forma oficial els coneixements adquirits de japonès. En molts casos, universitats, empreses o agències de traducció sol·liciten haver superat un 2 *Kyū*.

16.4. Preu i lloc on es realitza

Costa 50€ (44€ de matrícula i 6€ del formulari d'inscripció) a tots els nivells. Aquest import, haurà de pagar-se segons les indicacions de l'organisme escollit i, una vegada pagat, no es podran recuperar els diners.

A Espanya es realitza només a la Facultat de Traducció i Interpretació de la Universitat Autònoma de Barcelona i, des de 2006, també a la facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Autònoma de Madrid.

16.5. Diferents apartats de l'examen i puntuació

L'examen, com ja he dit, es divideix en tres apartats, els quals es complementen entre ells. És a dir, no cal preocupar-se si un apartat no ens surt tan bé ja que el que compta és el resultat final, la puntuació del qual haurà de ser superior al 60% (en el cas de 4 *Kyū*) per superar l'examen.

Entre un apartat i altre, deixen una estona de descans per comprovar si les respostes són correctes i per realitzar les oportunes correccions; per tant, no t'hi amoïnis pel temps.

Recorda que, actualment, no es realitza una prova oral, per la qual cosa és preferible fer l'examen com més aviat millor ja que pels pròxims anys, és previst afegir aquesta variant que altres exàmens ja posseeixen (com el *First Certificate* de Cambridge).

Anem a conèixer doncs, amb més detall, què demanen a cada apartat.

Moji-Goi (escriptura-vocabulari)

És la primera prova que es realitza i la que resulta més fàcil generalment. Dura 25 minuts en el 4 *Kyū*. En aquest apartat, no fa falta saber escriure els *kanji* ja que només els has de saber reconèixer, per la qual cosa per superar aquest apartat pot ser molt útil la lectura en japonès (malgrat no entendre què s'està llegint).

Consisteix en diferents frases amb *kanji* dels quals n'has d'escollir la pronunciació o bé en paraules en *hiragana* on has d'escollir el *kanji* que els correspon. Fàcil, oi?

Tanmateix, només equival a un 25% de la puntuació total.

Chōkai (comprensió auditiva)

És de la mateixa durada que l'anterior i també en representa el mateix percentatge de puntuació. No obstant, és la prova més temuda pels alumnes degut a que la majoria no estan acostumats a escoltar l'idioma. Aconsello que per superar aquest apartat s'escolti molta televisió, música, ràdio i CDs en japonès per acostumar-se al seu so.

Aquest apartat té dues parts ben diferenciades: una en la qual hi ha dibuixos i has d'escollir el que es correspon a la situació escoltada i l'altra que consisteix en marcar la opció correcta de quatre que són donades. Acostumen a jugar molt amb els números (dates, objectes, comptadors, etc.), colors, vocabulari d'estacions de metro, o de diàlegs quotidians.

Dokkai-Bunpô (lectura-gramàtica)

Aquesta és la part més complicada ja que després d'una hora d'examen, toca fer la part més llarga: de 50 minuts en el nostre cas. A més, correspon a un 50% de la puntuació final; per tant, cal prestar-hi especial atenció.

Un consell general i també vàlid pels altres apartats, és fer una lectura general de bon principi i respondre aquelles preguntes que es sàpiguen del cert, tot deixant pel final aquelles que no estiguin tan segures ja que hi haurà més temps per pensar-hi.

En aquest apartat, hi sol haver frases en les quals cal introduir el verb, la partícula, l'adverbi, etc. corresponent. I, llavors, un petit text que cal llegir i entendre, ja que després es formulen preguntes de les quals cal escollir una única opció correcta de quatre que es donen.

3. 解答用紙の記入方法 **How to Fill in the Answer Sheet**

【マークシート (解答用紙) 見本 Sample】

2006年度 日本語能力試験 解答用紙

1 級 (文字・語彙)

受験番号 (Examinee Registration Number): 06*

名前: _____

解答欄 (Answer grids) for questions 1-50.

マークシート (Marking examples):

正しい (Correct)	○	○	○	○
間違い (Incorrect)	●	○	○	○

注意事項 (Notes):

1. 文字が○ (No. 1) でかいてください。マークシート (Marking examples) を参考にしてください。 (Use a medium soft (0.8 or No. 2) pencil. Use a medium soft (0.8 or No. 2) pencil. Do not use a pen or ball-point pen.)
2. かならず正しく、鉛筆で丁寧に書いてください。 (Fill in any unscrubbed marks completely. Do not use a pen or ball-point pen.)
3. 書きすぎたり、塗りすぎたりしないでください。 (Do not fill or bleed this sheet.)

Exemple de full d'examen.

17. Exercicis de consolidació

En aquest últim apartat, adjuntaré un petit qüestionari de preguntes molt concretes sobre cada lliçó perquè l'alumne, un cop acabat l'estudi del japonès amb aquest treball, pugui autoavaluar-se i saber si realment ha assolit tots els conceptes o bé necessita repassar algun apartat.

No cal dir que les respostes a totes les preguntes es troben a darrera, i que mirant-les l'únic que aconseguirem és enganyar-nos a nosaltres mateixos. Per tant, sigues honest i intenta respondre-les tu mateix! Tanmateix, si no recordes alguna cosa, no dubtis en consultar l'apartat del treball que en parla perquè serà una bona manera de retenir conceptes.

17.1. Preguntes

1. Quants sil·labaris trobem en l'idioma japonès? Com es diuen?
2. Intenta escriure el teu nom en japonès.
3. Què designen els *kanji*? Quants es calcula que n'existeixen?
4. Quina salutació faries servir a les 16:00 hores?
5. Com t'acomiadaries d'un amic?
6. Escriu els *kanji* que corresponen als números de l'1 al 10.
7. Quina fórmula es segueix per escriure les desenes en japonès? I per les centenes?
8. Quina és la part en comú que tenen tots els dies de la setmana en la llengua nipona? Què significa?
9. Com diries en japonès el mes en què ens trobem actualment?
10. Quin pronom de primera persona hauria d'usar un alumne de secundària que parla amb el dentista, per exemple?
11. Quin és el pronom que usen les dones en situacions molt informals?
12. Intenta escriure en japonès la frase "Això era una habitació" [Habitació: 資格 *shikaku*]
13. Quina peculiaritat tenen els substantius en japonès?
14. Quin comptador faríem servir per comptar enciclopèdies?
15. Quin sufix hauria de fer servir una jove quan es dirigeix al noi que li agrada?
16. Per què creus que fer servir un sufix per referir-se a un mateix és un error molt gran?
17. Intenta declinar el verb 立つ *tatsu* "aixecar-se" en negatiu i imperatiu.
18. Quina partícula fem servir per indicar possessió? I lloc?
19. Com es diu "ahir", "avui" i "demà" en japonès?

20. Com transformem els “adjectius en –na” en adverbis?
21. Què hem de dir quan entrem a casa d'un amic i hi ha algú per rebre'ns? Què ens respondran?
22. Com diem “bon profit” en la llengua nipona? Què se sol dir quan s'acaba de menjar?
23. Escribe els *kanji* de: pluja, cel, mar, home, dona, persona i llibre.
24. A quin nivell o *Kyû* de *Nôken* està adreçat aquest treball?

17.2. Respostes

1. En japonès hi ha dos sil·labaris pròpiament dits: el *hiragana* i el *katakana*.
2. Per respondre aquesta pregunta, cal que revisis la lliçó del *katakana*. Hauràs escrit bé el teu nom si has tingut en compte les pautes següents: a) Escriure'l en *katakana*, b) Fer-ho tal i com es pronuncia NO de la manera com s'escriu, c) adaptar-lo a la fonètica japonesa.
Ex: El nom d'una servidora, Anna, s'escriurà アンナ *Anna*, però Xavier s'escriurà シャヴ
ィエル *Shavieru* perquè és la manera que més s'acosta a la seva pronunciació i a la vegada s'adapta a la pobra fonètica japonesa.
3. Els *kanji* s'utilitzen per designar conceptes enlloc de sons. Es calcula que n'existeixen uns 50.000.
4. A les 16:00, la salutació habitual seria: こんにちは *konnichi wa*
5. Per acomiadar-nos d'un amic (situació informal) podríem fer servir diverses formes: それでは、また明日会いましょう *sore de wa, mata ashita aimashô* “Bé, demà ens tornem a trobar”, じゃ、また明日 *ja, mata ashita* “Bé, fins demà”, じゃね、また！ *ja ne, mata!* “Bé, fins després!”, またね！ *mata ne!* “Fins després” o bé バイバイ！ *bai bai!* “Bye, bye”.
6. Els números de l'1 al 10 els corresponen, per ordre, els *kanji* següents: 一, 二, 三, 四, 五, 六, 七, 八, 九, 十.
7. Per escriure les desenes en japonès seguirem la fórmula: “número+10” i per les centenes, “número+100”.
8. La part comú en tots els dies de la setmana en japonès és la partícula 曜日 *yôbi* que significa “dia de la setmana”.

9. Per dir els mesos en japonès, hem d'agafar els números de l'1 al 12 i afegir-los la partícula 月 *gatsu*, donat que ara ens trobem a desembre i que aquest és el dotzè mes de l'any, en japonès es diu: 十二月 *jû ni gatsu*.
10. Ja que és una situació formal, aquest alumne hauria de fer servir el pronom 私 *watashi* per adreçar-se al seu dentista.
11. El pronom que usen les dones en situacions molt informals és あっし *asshi* “jo”.
12. Per traduir “Això era una habitació” en japonès, podem fer-ho de dues maneres: これは資格でした *kore wa shikaku deshita* (formal) o bé これは資格だった *kore wa shikaku datta* (informal).
13. La peculiaritat dels substantius japonesos i a la vegada allò que més els diferencia dels catalans és que no tenen gènere (masculí/femení), ni nombre (singular/plural).
14. El comptador que s'ha de fer servir per parlar de llibres, revistes (i per tant, també d'enciclopèdies) és 冊 *satsu*.
15. El sufix que hauria de fer servir aquesta noia és 君 *-kun* ja que és l'utilitzat entre el joves quan encara no hi ha massa confiança i a més, si l'utilitza una noia, indica certa familiaritat cap a l'interlocutor masculí i fins i tot, estima.
16. Fer servir un sufix per referir-se a un mateix es un error molt gran perquè no depèn de nosaltres, sinó de la posició que es tingui respecte l'interlocutor. És a dir: Els alumnes es dirigiran al seu professor amb el sufix さん *-san*, però la dona d'aquest professor o els seus fills, s'adreçaran a ell sense sufix.
17. El verb 立つ *tatsu* “aixecar-se” en negatiu seria: 立さない *tatsanai* “no aixecar-se” i en imperatiu: 立つえ *tatse* “aixeca't!”
18. Per indicar possessió fem servir la partícula の *no* i per assenyalar lloc, la partícula で *de*.
19. En la llengua nipona “ahir” és 昨日 *kinô*, “avui” és 今日 *kyô* i “demà” és 明日 *ashita*.
20. Els “adjectius en -na” es transformen en adverbis substituint la な *na* final per に *ni*.
21. Quan entrem a casa un amic i hi ha algú per rebre'ns, és comú dir お邪魔します *ojama shimasu* “amb permís” i segurament, ens respondran いらっしやい *irasshai* “benvingut”.
22. “Bon profit” en japonès és いただきます *itadakimasu* i quan s'acaba de menjar, és comú dir: ごちしょう様 *gochisô-sama* “era molt bo”.

23. Els *kanji* de pluja, mar, cel, home, dona, persona i llibre són: 雨, 海, 天, 男, 女, 人 i 本 respectivament.

24. Com ja s'ha dit diverses vegades, aquest treball s'adreça a un *Kyû* 4 de l'examen del *Nôken*.

Conclusió

Quan fa dos anys vaig apuntar-me per fer l'examen del *Nôken* després d'haver estat estudiant japonès només un estiu, creia que tenia prou nivell per afrontar-me a una prova de tal nivell i, efectivament, no el tenia. Després de suspendre, vaig renegar de la llengua japonesa i vaig creure que allò que tothom deia era cert: és una llengua impossible.

Però al cap de poc, la bena que em cobria els ulls va caure i vaig adonar-me que la culpa no era del japonès, ni molt menys. Llavors, vaig tenir la sort de conèixer grans estudiosos de la llengua japonesa com Marc Bernabé el qual, després de fer-me reprendre el camí on l'havia deixat temps enrere, em va demostrar que amb esforç, tot es possible.

Aquesta feina de represa és veu personificada en aquest treball; un projecte ambiciós del qual tothom va dubtar de bon principi i, fins i tot jo mateixa, en moments de màxima desesperació, quan no sabia ben bé com fer entenedor un concepte o no trobava prou informació, creia que m'havia equivocat en la meva decisió. Tanmateix, humilment afirmo que estic molt satisfeta amb el resultat final, orgullosa d'haver arribat fins aquí amb el meu propi esforç i, sobretot, d'haver estat capaç de demostrar-me a mi mateixa que sóc capaç d'aprendre i d'ensenyar japonès com Déu mana i, si bé fa dos anys era una simple iniciada que somiava desperta sense fer res efectiu, ara sé que puc afrontar-me a aquest examen, aprovar-lo i, l'any vinent, començar la carrera de Traducció i Interpretació amb una base sòlida que em permetrà complir una de les meves grans metes a la vida: ser traductora.

El repte més gran en el qual m'he enfrontat en aquest treball és que es tractava d'explicar japonès a gent que, molt probablement el desconeix i fins i tot, no n'està gens interessada. Per tant, he hagut d'aplicar mètodes amens i pràctics que permetessin al lector assolir la llengua amb el mínim d'esforç de comprensió possible i sense necessitat d'espantar-se. No obstant, l'objectiu més gran era, més enllà de demostrar els meus coneixements o d'apropar Japó a Catalunya, aconseguir despertar l'interès dels possibles lectors cap al japonès tot intentant treure els prejudicis que és tenen cap a aquesta llengua de bon principi. I espero que, si els continguts no són massa plaents o encertats, si més no, hagi pogut aconseguir aquesta aproximació.

M'agradaria afegir, també, que estic a completa disposició de qui, després de llegir aquest manual, tingui algun dubte o necessiti algun aclariment ja que faré tot el que pugui per resoldre'l. I, finalment, recordar que, si algú necessita més informació sobre japonès o cultura japonesa i no sap on trobar-ho, que no dubti a preguntar-m'ho perquè serà tot un plaer per mi poder servir d'ajuda.

Agraïments

Aquest treball no hauria estat possible sense el suport de moltes persones que, desinteressadament i de molt bon grat, m'han recolzat al llarg d'aquests dos anys i m'han ofert tota la seva ajuda. M'agradaria dedicar aquest apartat a agrair-los la seva tasca.

En primer lloc, gràcies de tot cor a la meva tutora Teia Galí que va confiar en el meu projecte des de bon principi i va cedir-me la oportunitat de tirar endavant aquesta iniciativa tant avariciosa. A més, malgrat desconèixer el tema tot primer, ha estat de vital importància per perfeccionar el contingut i, sobretot, en temes de caire formal i estilístic.

Segonament, agrair al traductor i intèrpret Marc Bernabé que, malgrat estar residint a Japó actualment, mai m'ha negat ajuda quan tenia algun dubte o qüestió de contingut. A més, els seus llibres m'han servit de gran ajuda a l'hora d'enfocar aquest treball.

També, gràcies a la meva gran amiga Francisca A. Cubillos, que actualment estudia traducció a la Universitat de Santiago de Xile, ja que ha seguit la meva feina molt de prop i gràcies a la seva atenció, ha evitat que cometés errors molt importants.

A més a més, donar les gràcies també al bon amic meu Alejandro Miranda, estudiant de filologia anglesa perquè m'ha ajudat en moltes traduccions de gramàtiques angleses donant-me així la possibilitat de tenir un ventall més gran de manuals i guies per consultar.

I finalment, agrair també a ma mare, Carmen Ventura, tot el seu suport anímic i econòmic al llarg del treball. Ella ha estat qui m'ha donat una empenta quan començava a decaure, qui ha finançat aquest treball i mai m'ha negat diners si necessitava comprar-me algun llibre o diccionari.

A tots ells i a totes les persones que no he anomenat i també m'han encoratjat i animat a seguir endavant, moltes gràcies. Això que teniu a les mans no hagués estat possible sense vosaltres.

Bibliografia

Heus aquí una relació de totes les fonts -organitzades per idiomes- que he utilitzat per documentar-me a l'hora de realitzar aquest treball.

En català

- TORRES, Albert. *Diccionari Català-Japonès // Japonès-Català*.
カタルーニャ語 - 日本語//日本語 - カタルーニャ語.
Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1985.

En castellà

- BERNABÉ, Marc; CALAFELL, Verònica. *Japonés en viñetas*. Barcelona: Norma Editorial, 2004.
- BERNABÉ, Marc; CALAFELL, Veronica; ALDARABÍ, Alberto; CASSINELLO, Gea. *Kanji en viñetas*. Barcelona: Norma Editorial, 2006.
- MOCHIZUKI, Atsuko; MOURA, Alessandra. *Japonés con Yumiko 1 i 2*. Madrid: Medea Ediciones, 2006.
- ÁLVAREZ, Jesús. *Hablemos en Japonés やらしい日本語*. Tòquio: NHK World Radio Japan, 1994.
- HEISIG, James; BERNABÉ, Marc; CALAFELL, Verònica. *Kana para recordar*. Barcelona: Editorial Herder, 2003.
- HEISIG, James; BERNABÉ, Marc; Calafell, Verònica. *Kanji para recordar*. Barcelona: Editorial Herder, 2004.

En anglès

- CIPRIS, Zeljko; HAMANO, Shoko. *Making sense of Japanese Grammar*. Hawaii: Editorial The Maple-Vail Book Manufacturing Group, 2002.

En francès

- BROCKMEIER, Ralf; DESPRAIRES, Cécile. *Lire et écrire le Japonais*. París: Larousse, 2006.
- SATO, Eriko; GRÉPINET, Vincent. *Le Japonais pour les nuls*. Estats Units: First Editions, 2007.

Pàgines web

- www.nipoweb.com
- es.wikipedia.org/wiki/Idioma_japonés
- www.gorinkai.com/nihongo/
- www2.gol.com/users/eduardo/japhispa/
- hablajapones.org/